

BİNBİR ROMAN

Cilt: 7.- Sayı: 173 - 25 Kuruş

5 - Eylül - Çarşamba - 1951

4/1

VİCKİ.. KAMYONU İYİLA
BİRLİKTE BİR ŞOFÖR
BUL.. SAVANNA'YA
GİDİP YÜKLERİ GE-
TİRECEKSİN..

BAŞÜSTÜNE
MADAM

JAMAYKALI ADAM

AZ SONRA MERVEL'İN ODASINDA

PATRON.. YENİDEN
ATLATILDIK..

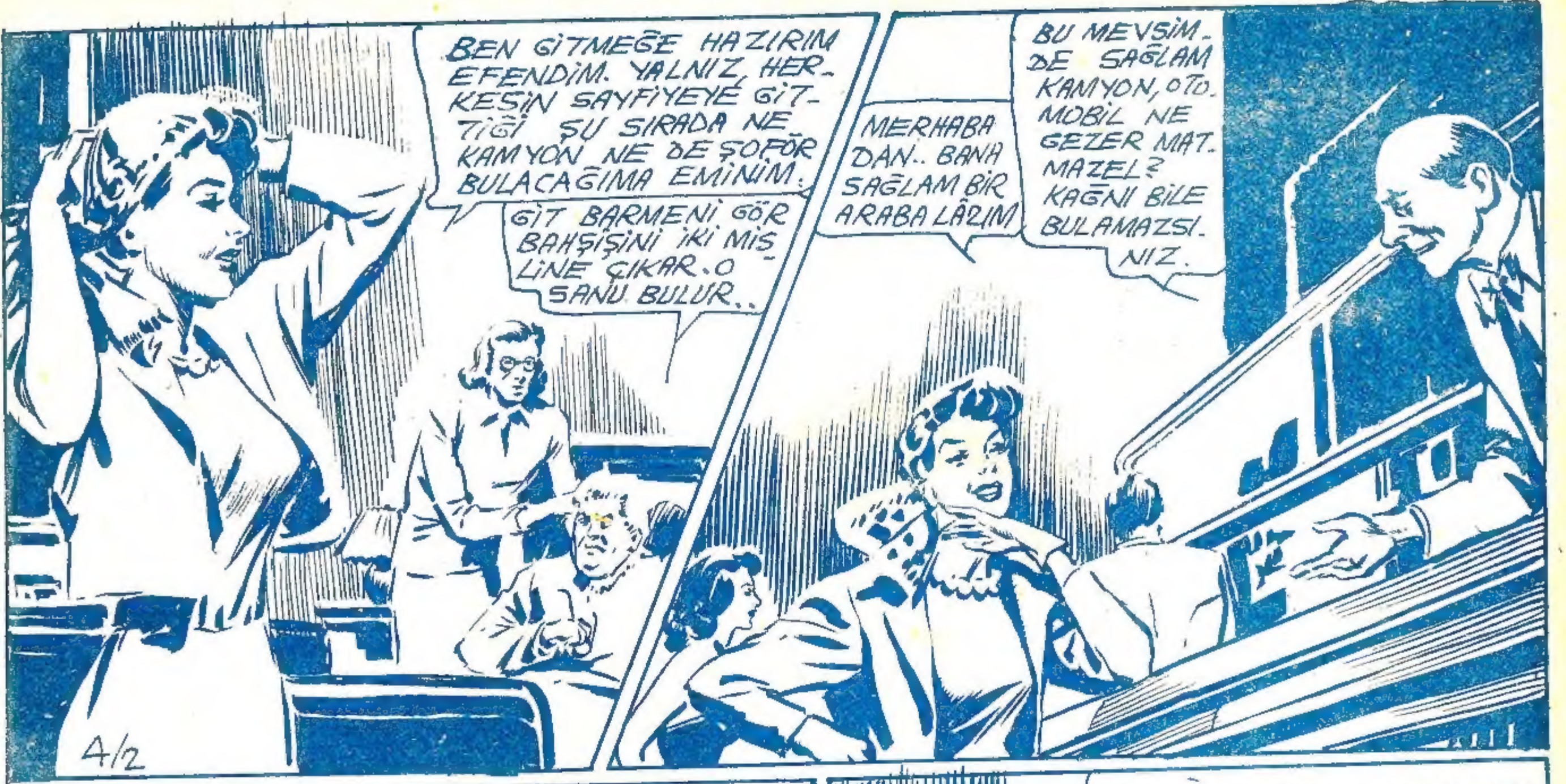
MARGARETİ ÜRKÜT.
MEDEN İSTİCVAP
ETTİM. KOCAKARI
MARTINEZDEN BİR
TEL ALMIŞ.. EŞYA
GELMİŞ

NEREYE ?
KINGSTON'A MI ?

VALLAHİ O KADARINI BİLMİYORUM.
KIZ SABIRSIZLAŞIP DURUYORDU.
MORUĞU GIYDİRECEKİMİŞ. VİCKİ DE
GELEN MALLARI ALMAK ÜZERE
KAMYON ARAMAK EMRİNİ ALMIŞ

SEN YİNE MARGARETİ
KOLLA.. AĞZINDAN LAF
ALMAĞA ÇALIŞ ÇIKARSA..
BEN VİCKİ 'NİN PEŞİNE
DÜŞEYİM.

BEN GİTMEĞE HAZIRIM
EFENDİM. YALNIZ HER-
KESİN SAYFIYEE GİT-
TİĞİ ŞU SIRADA NE
KAMYON NE DE ŞOFÖR
BULACAĞIMA EMİNİM.

GİT BARMENİ GÖR
BAHŞİŞİNİ İKİ MİS-
LINE ÇIKAR. O
SANU BULUR..

MERHABA
DAN.. BANA
SAĞLAM BİR
ARABA LÂZIM

BU MEVSİM..
DE SAĞLAM
KAMYON, OTO,
MOBİL NE
GEZER MAT.
MAZEL?
KAGNI BİLE
BULAMAZSI-
NIZ.

4/2

İŞTE BİZİM KÜÇÜK HA-
NIM.. YİNE NE İŞLER
ÇEVİRİYOR..

KAMYON BULMA SEVDASINDAN
YAZ GEÇİN.. BİR TAKSİYE
FİTOLLÜN.. ONLAR BİLE HAVA
MEYDANINDAN İLERİ VARA-
MAZLAR..

BONJÜR MÖSYÖ JAK

DAN MÜHAKKAK
BU İŞİN BİR KO-
LAYINI BULMALISIN

VALLAHI.. HİÇ
İMKÂN GÖRE-
MİYDÜM..
SİZE RİZMET
EDEMİ, YECEĞİM
MARLESEF

173/2

ARKASI VAR

Bir Peri Masalı

Çeviren:
Nihal Yeğinobalı

Aziz hanımefendi, dün gece bala loda menden sizin için bir peri masalı yazmamı istediniz. İki ay evvel Londrada birbiri-
rimizden ayrılmıştık. Dün gece, çalgılar çalarken ansızın gene karşılaştık. Yeni ayı daha iyi görebile-
siniz diye sizi balkona çıkardı. Gün zaman ortalık nasıl bir büyü-
yünün tesiri altında uyumuş gibiydi, değil mi? Zaten memleke-
tin bu köşesinde perilerin hâlâ yaşadığını söylerler. Sahiden de perilerin aşağıki koruhğun ağaç-
ları altında ve sahlin kumları üzerinde rahatsettiklerini tahayyül et-
mek hiç te güç değildi. Ama maa-
lesef periler öldüler artık.

Onlara dair duyduğum en son hikâye hazine ve ciddi bir hikâyedir. Bildiğiniz eski peri masallarından bambaşka bir şey. Bu hikâyenin bir kısmını bana bir doktor an-
lattı, bir kısmını da dün geceki o güzel tuvaletinize bakarak öğren-
dim. Tuvaletinizin göğsüne sırma ipekle dört tane papatya işlen-
mişti... Bu papatyaların hikâye-
mizde çok büyük rolleri var.

Bundan yirmi sene evvel, daha periler karınca haline gelmeden, şu aşağıki köyde bir kız otururdu. Bu kız perilerin ahabıydı ve onların bütün sırlarını bilirdi. Kimseye bir şey söylemezdi, ama geceleri, yıldızlı ağaçların altında, onlarla be-
raber dansetmeğe gittiğini herkes bilirdi. Sonra bu kızın evinin bü-
tün işleri sabahleyin gün doğma-
dan bitmiş olurdu. İşlediği nakış-
lar da insan elinden çıkmamış gibi harikulâdeydi. Tabii, periler ona yardım ederlerdi, çünkü...

Derken günlerden bir gün bu kızın için bir para hırsı veya aşk bürüdü... Hangisi, bilmiyorum, ama kız kalktı buradan Londraya gitti. Onu Londraya sevkeden sebep ne olursa olsun herhalde pek kuvvetli bir sebepti, zira Londrada peri yoktu. Buradaki periler onun ken-
dilerini bırakıp gitmesine üzüldü-
ler, hattâ gücendiler. Kız da Lon-
drada aradığını bulamadı. Periler olmadan işlerini eskisi kadar ça-
buk bitiremiyordu. Nihayet sefalet-
te düştü. Artık Londra sokakların-
da paçavralar içinde dolışıyordu ve buruşuk yanaklarının üzerinde birer kırmızı nokta vardı ki bunlar sebep ne sıhhat ne de neşeydi.

Ara sıra pencerenizin altından geçerd, sendeliyerek yürüyen bir kadın, bilmem hiç farkettiler mi? Ama Londra sokaklarında sende-
liyerek yürüyen perişan kılıklı o kadar çok kadın var ki... diyecek-
siniz. Hakkınız da yok değil.

Nakışının çok güzel olduğunu söylemiştim. Periler ona yol he-
diyesi olarak bu nakış işleme ka-
biliyetini vermişlerdi, herhalde. Zira pek zayıf ve halsiz olduğu, perilerden de yardım görmediği halde, hâlâ gayet güzel nakış iş-
liyordu. Bir yahudi terzi vardı, kendisine verilen elbiselere nakış konacağı zaman bu kadını çağı-
rardı. Kadın dürüst olduğu için iş-
lenecek esvapları evine götürür-
dü. Birkaç kuruş kazanmak için bütün gece çalışır ve gökyüzünün gümüş maviyken mor, morken me-
nekşe ve menekşeyken pembe olu-
şunu seyrederdi.

Bir akşam, kırk saatten fazla bir zamandan beri yemek yeme-

Dün gece çalgılar çalarken, ansızın yine sarıştık.

miş bir vaziyetteyken yahudi ter-
zi ona ertesi sabaha yetişecek çok ağır bir işleme verdi. Bir tuvalet-
in göğsüne sırma ipekle dört bü-
yük papatya işlenecekti... Evet, sizin tuvaletiniz. Son dakikada yeni bir tuvalet yaptırmaya karar vermiş ve işleminin nasıl yeti-
şeceğini hiç düşünmemişsiniz. Ne diye düşüneceksiniz? Parasını ver-
miyor muydunuz?

Ah, hanımefendi, bu peri masa-
lının sizi biraz üzdüğünü görüyo-
rum. Bu zavallı kadınla goktan-
dır ayrı kaldığı perileri barıştır-
maya sebep olduğunu söylesem bi-
raz içiniz serinler mi? Komuşt-
ğum doktor onun hastalığına uzun bir isim verdi, ama hikâyenin as-
lını ben biliyorum.

Bütün gece nakışın başında oturmuştu. Ama aç ve bitaptı, is-
tediğiniz örnek de okadar ağırdı ki! Safak söktü, papatyaların an-
cak yaprakları bitmişti. Kadın iş-
nesine yeniden iplik geçirdi, ağ-
rıyan gözlerini uğuşturdu ve iş-
lemeğe başladı... Hayret, bir mu-
cize olmuştu.

Bir eli yerine dört el çalışıyor-
du... Dört el, dört iğne, dört ip-
lik. Papatyaların dördü de aynı zamanda işleniyordu! Demek pe-
riler onu affetmiş ve gene eski zamanlardaki gibi yardıma ko-
şmuşlardı. Ah, azizem, tuvaletini-
zin göğsüne damlıyan şükran yaş-
larını bilerseniz!

★

Kadının gözleri bozuk görünü-
yordu, tabii... Ateşten. Aslında sa-
dece bir tek papatya işleniyordu. Sabahleyin onu sizin tuvaletinizin üstüne kapanmış hıçkırır bir halde buldular ve hastaneye götürdüler. İşte terzinin tuvaletinizi vaktinde yetiştirmeyip sizi okadar kızdır-
masının hikâyesi de budur, aziz hanımefendi...

Ava Gidenler

15. Yüzyıla ait bir İspanyol hikâyesi

İki şehirli hac için Mekke'ye gidiyorlardı. Yolda bir de köylüyle karşılaştılar. Köylü saf halleri ve konuşmalarıyla çok hoşlarına gitti. Onu da yanla-
rına aldılar ve yola üçü birden de-
vam ettiler. Üçü de birbirlerinin yiyeceğine ortak oluyorlardı. Mek-
keye vardıkları sırada yiyecekleri adamakıllı azaldı. Ve nihayet el-
lerinde biraz ekmek yapacak ka-
dar un kaldı.

İki şehirli arkadaş bu vaziyeti görünce telaşa kapıldılar. Bir ta-
nesi,

— «Bu ekmek üçümüze Mek-
keye kadar pek yetmez,» dedi.

Öbürü «Hakkın var,» diye cevap verdi. «Ne yapalım?»

— «Ne yapacağız? Saf köylüyü aldatırız, Ekmek ikimize kalır, paylaşır yeriz.»

Böylece başbaşa verip fısılda-
tılar ve saf köylüyü aldatmak için nihayet şu komployu kurdular. Ekmek pişireceklerdi. O pişerken üçü de yatıp uyuyacaklardı. U-
yandıkları zaman gece görmüş ol-
dukları rüyaları birbirlerine an-
latacaklardı. En harikulâde rüya-
yı kim görmüşse ekmek onun ola-
caktı. Tabii saf köylü onlar gibi rüya uydurmasını bilemeyeceği için ekmek kendilerine kalacaktı.

Rüya meselesini köylüye açtı-
lar, bu teklifi o da kabul etti. Ek-
meği pişsin diye bırakıp yattılar. İki şehirli horuldarken köylü kalk-
tı ve ekmek sıcak sıcak, afiyetle yedi. Zira gördüğü kadar saf ol-
madığı için iki şehirlinin kendisi-
ne hazırladıkları oyunu gayet iyi anlamıştı.

Sabahleyin şehirlilerden birisi uyandı ve hemen arkadaşını uyan-
dırıp sordu:

— «Ne gördün rüyada?»
— «Fevkalâde bir rüya gör-
düm. İki melek cennetin kapısını açtılar, içeriye girdim. Allahı gör-
düm.» (Arkası 14. sayfada)

KESİK BASIN Esrarı

Büyük Macera ve Aşk Romanı : 14

Otomobilde bir parça âsabını teskin etmek istedi. Bütün bu olgular bir sinema filmi gibi gözünün önünden resmigeçit yaptıkça o fenalaşıyordu. Muhakkak ki Burut denilen bu adam her hususça kuvvetli bir adamdı. Belki banker onun hakkında bazı malûmat verebilecekti.

Banka sarayının önüne gelince otomobilden indi ve içeriye girerek umumî istirahat salonuna girerek oturdu. Ortada dolayan kapıcıya:

— Mösyö Gazeneve burada mı? dedi. Kapıcı hayretle:

— Bir randevunuz mu vardı? diye sordu.

— Hayır. Fakat kendisini görmekliğim lâzımdı.

Kapıcı hafif ve müstehziyane bir tebessüm saçarak:

— Mösyö Gazeneve tarafından bu kadar kolaylıkla kabul edilmek bir bahtiyarlıktır. Mümkünse evvelâ kâtiplerinde birisine danışınız, dedi.

— Ben Liyon seyyar polis müfrezesi âmiriyim. Mösyö Gazeneve ile görüşeceğim.

— O zaman iş değişir. Birinci kata çıkınız. Orada bir kapıcı bulacaksınız. Asansörle çıkmak ister misiniz?

Fakat Doriok çoktan yok olmuştu. Geniş merdivenleri çifter çifter atlayarak geniş salona çıktı. Orada rastladığı hizmetçilerden birine kart vizitini vererek Mösyö Gazeneve götürmesini rica etti.

Beklemesi pek kısa oldu. Biraz sonra avdet eden hizmetçi polis müfettişini bütün beyaz kadife eşyalarla tefris edilmiş bir salona aldı. Burada beyaz saçlı, uzun kuyruklu bir ceket giyen gözlüklü ve göğsünde Lejyon donör nişanı asılı olan birisi vardı.

— Mösyö Doriok siz misiniz? dedi.

— Evet efendim. Sizi rahatsız edeceğimden beni af buyurunuz.

Banker güzel bir jestle:

— Beis yok. Zaten sizi bekliyordum. Çünkü Mösyö Ralf Burut sizin beni ziyaret edeceğinizi haber vermişti.

Mösyö Gazeneve, Burut ismini o kadar sade ve şüphesiz bir surette telâffuz etmişti ki az kalsın Doriok oturduğu koltukta bayılacaktı.

Burut kendisinin bankeri ziyaret edeceğini mi biliyormuş? Demek ki şimdiye kadar kostukları da boşa çıkacaktı. Polis müfettişinin bütün korkusu bu idi.

— Mösyö Burut mu demistiniz?

— Evet. Beni ziyaret edeceğinizi o bana bildirmişti. Nitekim dün sabah ta beraberdik. Bir miktar para çekmeye gelmiş. Uzun uzun sizden de bahsettik. Çok zeki ve kemmel bir centilmen doğrusu...

— Kim?

— Kim de ne demek? William Burut'tan bahsetmiyor muyuz? Tereddüt ettiğiniz bir nokta mı var yoksa?

Doriok gayri ihtiyari bankeri tasdik etmek mecburiyetinde kalmıştı. Aksi takdirde büyük bir hata işlemiş olacaktı:

— Fevkalâde centilmen! Demek ki benim sizi ziyaret edeceğimi o haber vermişti. Öyle mi?

— Dün benden ayrılmadan ev-

vel Mösyö Doriok sizi ziyaret edecek demişti. Hattâ sizin eskâlinizi mükemmel bir polis müfettişi olduğunuzu söylemişti. Doğrusu şu dakikada emrinize âmade bulunmakla büyük bir haz duymaktayım.

Doriok gayri ihtiyari dudaklarını ısırıp. Gözleriyle hemen hemen Burut'un hayalini görür gibi oluyordu. Daldığının farkına varınca, bankere evvelâ teşekkür ederek söze başladı:

— Evvelsi gün Vivierden size telefon ederek banker Muret'e

frangın ne ehemmiyeti vardı?

— Peki belki sizi birisi dolandırıyordu. Bu noktayı düşünmediniz mi?

Gazeneve gülererek:

— Farzedelim ki dolandırılıyordum. Mademki o adam bir namı müsteara açılmış beş milyon franklık bir hesabı olduğumu biliyorsa kalkıp ta bin frank talep etmezdi. Esâsen benim itimadımı kazandıran bin frank istemesi olmuştur. Polis müfettişi şâdece dikkatle dinliyordu.

— Dün sabah kâtiplerimden

Doriok gazeteyi okuyunca ayakta duramıyarak...

kendisine para istikraz etmesi hususunda emir vermenizi rica eden William Ralf Burut isminde olduğunu bilmiyordum.

Doriok kaşlarını çatarak:

— Bilmiyor muydunuz?

— Müsaade ediniz Mösyö Doriok. Mademki benim bir müşterim kendi parası hakkında benden salâhiyet talep etmiştir, bu meseleyi iyice tetkik edelim. Pek basit bir mesele. Dört ay evvelsi... Singapur'da şubesi olan Londralı bir banker Hindistandaki şubesine emir vererek nezdinizde (Kristal Kama) namına beş milyon franklık bir hesap açtırmıştı.

— Kristal Kama hesabına mı?

— Nitekim Crystal Dagger demek Kristal Kama, demektir. Maamafih bu isim beni hiç te hayrete düşürmedi ve derhal Vivier'deki mümessilim nezdinde kendisine bin franklık bir hesap açtırdım. Beş milyonluk bir hesabı carisi olan bir adam için bin

bir bir kartvizit getirerek uzattı. Bakınca bunun Kristal Kama olduğunu gördüm. Ve merak içerisinde idim. Derhal kendisini kabul ettim. Karşıma çıkan hakiki bir İngiliz centilmen tipli oldu. Ben dahi beş milyon franklık hesabı olup ta bin frank isteyen bu adamı hayretle seyrediyordum. Bir müddet konuştuktan sonra:

— Mösyö Gazeneve bana elli bin frank veriniz, dedi.

— Memnuniyetle dedim. Senetleri hazırlattım. Hepsini imza etti. Karşımdaki adamda şüphe edilecek hiçbir hal yoktu. Bekleyiniz dedim. Kendi hakiki ismini sicil den sordum. Bunun William Ralf Burut isminde ve Sa Maeste Britanya İmparatorluğunun güzide zabıtlarından biri olduğunu öğrendim. Fransaya gelirken bazı mecburiyetler karşısında ismini değiştirmiş. Fakat şimdi kendisini tehdit eden adam öldüğü için mesele kalmamış

Banker konuştuğu Doriok'un kafası esrarı aydınlatacağı yerde bütün karanaklaştırıyordu. Niçin Burut bir namı müstear kullanmak lüzumu hissetmişti? Neden öldürülmesinden korkuyordu? Netice itibarıyla bu feci cinayetin içerisinde ne vardı?

Banker polis müfettişinin ikide bir omuz sallığının farkına varmıştı. Dönerek:

— Müşterilerime suallerde bulunmak mutadım değildir. Maamafih Burut niçin bir namı müsteara lüzum gördüğünü izah etti. Şayet sizi alâkadar ediyorsa...

— Pek ziyade efendim

William Burut on sene gibi uzun bir zamandan beri Tibet ovalarında Kesmirdeki İngiliz kuvvetlerine kumanda ediyormuş. Bu bölge çok tehlikeli ve korkunç bir yermiş. Burada terörle hareket etmek mecburiyeti mevcutmuş. Bir gün emir neferi kendisine kristalden bir hançer getirerek bunu bir ibadethaneden çaldığını itiraf etmiş. Bu gibi hırsızlıkların cezası işkence ve nihayet ölümmüş. Nitekim hâdiseden bir iki saat sonra üç rahip Burut'a müracaat ederek hırsızın kendilerine teslim edilmesini istemişler. Kumandan emir neferini kurtarmak, onu müdafaa etmek için gelen rahipleri azarlamış ve boş yere şüphelendiklerinden dolayı onları mesul tutmuş. Fakat bir gece ibadethanenin tanrısı rahiplerin rüyalarına girerek bütün İngiliz memurlarını öldürmelerini söylemiş ve o günden sonra Burut Kristal Kama ismiyle bütün bölgede şöhrat bulmuş. Kristal Kama kendisinde bulunduğu için zabıtların her şey yapabileceğine inanmış olan Tibetliler onu mecburen saymışlar. Hizmet müddeti bitip Avrupaya dönerken bu ismi namı müstear olarak almış. Çünkü kendisini yolda öldürmek ve Kristal Kama'yı elinden almak yüzde doksan dokuz ihtimal dahilinde imiş.

— Peki Burut bunları başkasına söylemeniz için size salâhiyet vermiş miydi?

— Tabii! Benden ayrılmadan evvel, yarın sizi meşhur polis hafiyesi Doriok ziyaret edecektir. Lütfen bu hikâyeyi ona aynen anlatınız. Onu alâkadar edecektir...

Bu sözler üzerine Doriok bir domates gibi kıpkırmızı olmuştu. Bir müddet için Gazeneve'yi süzdü. Fakat onun çok ciddi konuştuğunu anlamakta gecikmedi. Maamafih bankerin bu söylediklerine rağmen, Burut kendisiyle mükemmel surette alay etmişti. Ve belki daha da bulunduğu yerden alay ediyordu.

Doriok gayri ihtiyari dişlerini gıcırdattı. Ve kendi kendine:

— Ah şu İngilizci bir enseleseydim! dedi.

Ve sesinin tonunu değiştirerek:

— Şimdi onun nerede bulunduğunu biliyor musunuz?...

— Zannedirim Lonrada... Çünkü dün vapura binerek hareket edeceğini katıyetle söylemişti.

— Peki... Onun Avrupaya ne maksatla geldiği hakkında bir şey biliyor musunuz?

— Bu hususta bana hiçbir beyanatta bulunmadı.

Banker ayağa kalkmıştı. Artık dilini bıçak açmıyordu. Bu daha ziyade bankerin daha fazla Doriok ile kalkacak zamanı olmadığına işaretti. Polis müfettişi kalktı. Teşekkür ederek bankerin elini sıktıktan sonra kapıdan çıktı.

(Arkası 14. sayfada)

NAT PINKERTON

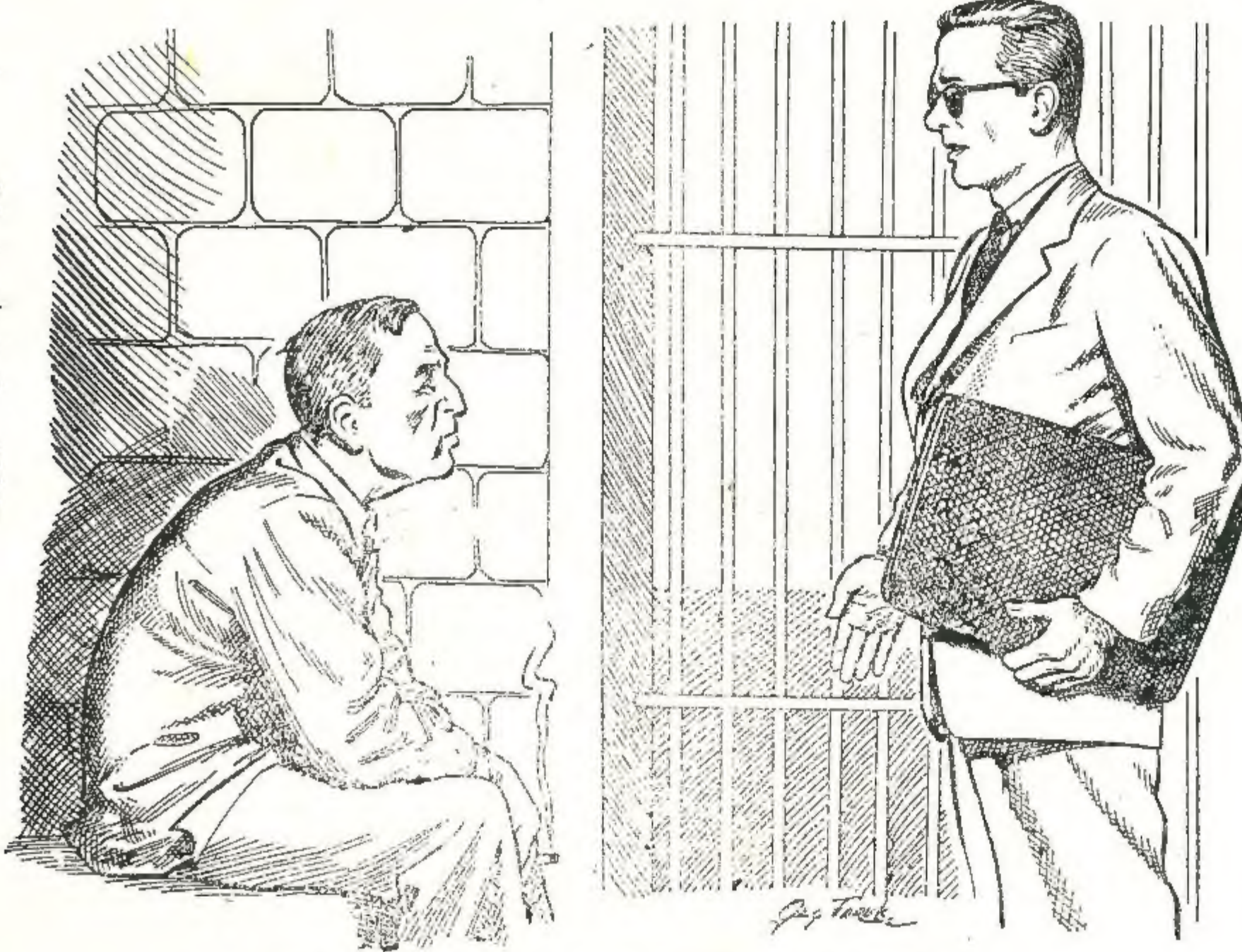

HERNEYSE MORRISON TEHLİKEYİ ATLATTI. SAPAĞI LAN VE BEKARSIN

AVUKATLIK

Yazan: Jose de Berys

Çeviren: Sayhan Bilbaşar

«Gaston Ripert siz misiniz? Bana sizden bahsettiler!»

Gaston Ripert gazetede, son yıllar zarfında misli pek görülmemiş bir cinayetin haberini okuduktan sonra uzunca bir süre kaldı ve kendini koltuğun arkasına iyice yaslayarak düşünmeğe başladı... Clement Faroux Raincy'deki evinde, büyük bir soğukkanlılıkla karısını, kayın validesini ve üç çocuğunu tabancayla öldürdükten sonra hiçbir şey olmamış gibi Folies - Bergere'e gitmiş ve bir biletle alarak temsili seyretmeğe başlamıştı. Hâdiseden haberdar olan polis, izini takip ederek temsiliin ortasında Clement'i tevkif etmişti. Şimdi cinayet bahasının bu yıldızını baronun en parlak yıldızları müdafa edecek ve bu hâdise memleket ölçüsünde bir alâka uyandıracaktı.

Gaston Ripert bir ara kendini, avukatlara mahsus kürsüde Clement Faroux'u müdafa ederken gördü. Bu takdirde ismi gazetelere geçecek ve ancak seneler sonra elde edebileceği şöhrete bir anda erişmiş bulunacaktı.

Ertesi sabah Clement Faroux mahpus bulunduğu hücrede sabah kahvaltısını henüz bitirmişti ki

gardiyan, hapishane müdüriyetinin müsaadesiyle mahkûma bir mektup getirdi. Mektup şöyleydi:

«Bay Faroux,

«Ben mukadderatınızla yakından alakadar olmahtayım ve dostunuz olduğuma inanmanızı isterim. Faili olduğunuzu iddia ettikleri hâdiselerin hikâyesini gazetelerden okudum. Zahirî görünüşün tamamen aleyhinizde bulunmasına rağmen, masum olduğunuzdan ve

günün birinde bu hakikatin meydana çıkacağından eminim... Sizi çok şiddetle itham edeceklerdir; onun için müdafaanızın olaganüstü bir avukat tarafından üzerine alınması elzemdir. Ben böyle bir şahıs tanıyordum. Bu, genç ve kabiliyetli avukatlarımızdan Gaston Ripert'dir... Size hakikaten yardım etmek niyetinde olduğum için, avukat tutmanıza kâfi gelecek miktarda para da gönderdim. A-

takdirde hapishane idaresi, 30.000 frankı amrinize âmade kılacaktır.

«Bütün kalbimle beraber etmenizi temenni etmekteyim. Tanımadığınız dastunuz. Lucie G...»

Clement Faroux pek bir şey anlamamıştı. Mektubun zarfına elinde evirip çevirdikten sonra gardiyana sordu:

— Otuz bir frank nerede?

Gardiyan:

— Müdüriyette, diye cevap verdi. Müdafaan için kullanmağa karar verinsen ondan istifade edebileceksin.

Gaston Ripert her gün kendisine, Clement Faroux tarafından birinin müracaat ederek müdafaasını üzerine almaması teklif etmesini bekliyordu. Ama böyle bir müracaat, aradan zaman geçtiği halde vaki olmadı.

Hâdise hakkında matbuatta her intişar eden yazıyı büyük bir dikkatle okuyordu. Mahkûmun hâlâ kendini müdafa edecek avukatı intihap etmemiş bulunması, ümidini kesmemesine sebep oluyordu.

Ama bu şekilde beklemeğe daha fazla tahammül edemezdi. Nihayet, Clement Faroux'un tevkifinden sonra geçen altıncı günün akşamı hapishaneye giderek onu gördü.

Kendisini tanıttığı zaman Faroux:

— Gaston Ripert siz misiniz? dedi. Bana sizden bahsettiler... Bir kadın mektup yazarak müdafaamı size vermemi tavsiye etti. Ama tahmin edersiniz ki benim gibi nazik vaziyette bulunan bir insan mukadderatını şansa bağlayamaz. İddia edildiği gibi, fevkalâde dırayetli bir avukat olabilirsiniz. Ama ya değilseniz; o zaman doğrudan doğruca giderim... Onun için, iyice düşünüp taşındıktan sonra meşhur avukat Balandard'la anlaştım. Verebildiğim parayı az buldu, ama dava mühim olduğu ve hakkında reklam vesilesi vereceği için üzerine aldı.

... İşte bu şekilde Gaston Ripert, Clement Faroux'un meşhur avukat Balandard'ı tutması için cebinden 30.000 frank ödemiş oldu.

Gaskonya Kontu

Yazan: Tonto Donato

Çeviren: Vakit Orgun

Her sabah, pastahaneye gelir camının önündeki masalardan birine oturur, çayını içip bir saat kadar gelip geçeni seyrettikten Gaskonya Kontu sonra da giderdi. Her sabah da üzerinde bozuk para bulunmadığından bir elli liralık bozdururdu.

Pastahanenin eski bir müşterisi olmasına rağmen kimse onun kimliğini bilmezdi. Yalnız ressam olduğu söyleniyordu. Her sabah bir elli liralık bozdurduğuna göre hali vakti de yerinde olmalı idi. Yakışıklı, bir gençti de.

Kasadaki kız, her sabah parayı bozarken baygın bakışlarla onu süzzerdi. Fakat, o, bunu görmez veya görmemezlikten gelirdi. Bazen, o da

nadirden, hafif bir tebessümle mukabele ederdi.

Bir gün, meşhur ressam bermutat pencerenin önündeki masalardan birinde otururken, içeri giren bir müşteri onu görünce:

— Vay, Kont, sen burarlarda mısın? diye onunla aşinalık etti.

Bu vaziyet kasadaki kızın gözlelerinden kaçmamıştı. Demek tahmininde yanılmamıştı. Yakışıklı ressam zengindi; hem de, bir Kont'du.

Aradan bir ay geçmişti. Bir gün, ressam, kasaya bermutat bir elli liralık bozdururken:

— Matmazel, dedi. Sizden bir ricam var. Ben onbeş gün için Nis'e gidiyorum. Beni arayan olursa lütfen kendilerine Paris'e ancak onbeş

gün sonra dönüşebileceğimi bildirirsiniz.

Kasadaki kız, ressam ile bir ahbaplık tesisine imkân hasıl olduğu için sevinmişti. Hemen cevap verdi:

— Emredersiniz, efendim. Yalnız bu kadar zamandanberi müşterimiz olmanızla rağmen kim olduğunuzu bilmiyorum. Sizi aradıklarını nasıl anıyayım?

— Hakheymız, smatmazel. Kont dü Gaskonya diye arıyacaktıdır.

Aradan onbeş gün geçip de Kont Nis'ten dönünce, kasadaki kız, bu onbeş gün içinde kendisini kimsenin aramadığını bildirdi. Ressam kendisine teşekkür etti. Kasadaki kız bu sefer cesaret bularak kendisine Nis'te iyi eğlenip eğlenmediğini sordu. Ressam cevap verdi. Ve böylece aralarındaki samimiyet arttı. Sabahları konuşup birbirlerinin hal ve hatırını sormağa, derken akşamları buluşup ıssız sokaklarda gezintiler yapmağa başladılar...

Kasadaki kızın, dört odalı küçük bir evi, bankada da dışından turnagundan arttırdığı üç dört bin lirası vardı. Fakat Kontla evlendikten, onun sarayına veya hut şatosuna taşındıktan sonra artık o küçük eve, bir zamanlar muazzam bir servet addettiği bankadaki paraya da para demiyordu. Artık her gün otomobile gezecek; her gün o da kont gibi bir elli liralık bozduracak; sık elbiseler giyecek; güzel kokular sürünecekti. Kont olmasına rağmen ressamlığın verdiği derbederlikle üstüne başına bakmayan kocasına da bir çeki düzen verecekti.

Kasadaki kız, ressamla evlendiği gün, daldığı bu tatlı rüyadan ayıldı. Kocasını az kazandı, bir ressamdan başka bir şey değildi. Soyadı Kont kendisi de Gaskonya'ya olduğu için gayet tabii olarak Kont dü Gaskonya diye anılıyordu. Her sabah bozdurduğu 50 liralığa gelince, sabahları parayı bozduruyor akşamları da o günkü kazancını ekliyerek bir bütün elli liralık yapıyordu.

FIKRALAR

ELDİVEN

— Bir erkek eldiveni istiyorum efendim.

— Ne boyda olacak hanımefendi?

— Doğrusu pek bilmiyorum. Şey, elimi avucunuzun içine alırmısınız?.. Zahmet olacak... Hah, tam sizin elinize göre bir eldiven olsun.

ÇOCUKLAR ARASINDA

— Baban çok cimri olmalı. Ayakkabıcı olduğu halde seni altı delik ayakkabılarla gezdiriyor.

— Ya senin baban! Dişçi olduğu halde yeni doğan kardeşinin ağzında bir tek diş var.

GİZLİ VAZİFE !..

KONSÜELD ALGAK SESLE
BİRŞEYLER SÖYLEDİ.

DELİ OLMA.. SANA SÖYLEDİ.
GİMİ UNUTMA.. ALEN SAĞ
VE SİHAAT TE NEREDEYSE

MİŞELİN SÜKUNET BULDU

AFFET BENİ NE O?
KENDİME DÖVÜŞ BİT-
HAKİM OLA TI MI?
MADİM.

DELİ KARI..

AZ KALSIN
BENİ BOĞU-
YORDU.

SABRET..

HEPSİNİN CA..
NINI CEHENNE
ME GÖNDERE-
CEĞİM.

BANA BU PETROLÜN

VEREDE OLDUĞUNU
SÖYLEYEK MİSİN?

DALGA

SEC YOR
SUN.. PET-
ROL NE
GEZER?

CANIN İSTERSE SÖYLE..

SİZİN FRANSUA BİZE
YERİNİ GÖSTERİR
NAPUSU SE-
TİRİN..

BENİ SERBEST

BIRAKACAK MI-
SİNİZ? YOK-
SA

NET GİLDİRDİM.. DAHA

BİYECEĞİNİZ VAR MI?

FRANSUA ATILDI..

BİR TANESİ RAÇTI.

İSABET.. HER-
Fİ SAHİDEN
SEBETCEK
TİM.

BİR DAKİKA SONRA ANLUYA GİRİ

FRANSUA..
FRANSUA!

GOŞOLAR BİLAYI TUTTU..

DELİKANLI..
ARKADAŞLA..
RINA DA PET-
ROLÜN YERİ
Nİ SÖYLE

ROZİNDE GÜLMEŞE BAŞLADI

ULEN.. BU HERİF-
LER BİZİNLE ALAY
EDİYORLAR.

GÜLMEYİN.. BURADA HAKİM

BENİM.. BANA İTAAT EDİN.

İKİ GOŞO

ROZİNİ
SUSTUR..
DULAR.
ÖTEKİLER
DE YERİN
DEN OY-
NAMAK
İSTEYEN.
LERİ TUT.
TULAR.

PEREA.. BÖYLE

SERT HAREKET
ETMEKLE NE
ELDE EDE
CEKİSİN?

PEREA KADININ

SAG KO-
LUNDAKİ
DÖVMEME
BAK.

NEYE?
NE
İÇİN?

BU GİFTLİKTEN
CANLI ÇIKAMIYA.
CAKSIN.. BU AY-
DAN SONRA GÖ-
ZÜN GÖRMEZ
OLACAK..

BATIL İTİKADI OLAN

PEREA ÜRKTÜ.
BÜYÜCÜ KARI.. YA-
KIN ŞUNU.. YAKIN

KİMSE KADINA YANAŞAMA-

DI. PEREA DÖNÜŞENİRİNİ
YÜRÜYÜN GİDELİM. VERDİ.
FRANSUA İLE BU GENÇ KIZI
BERABER GÖTÜRELİM. BU
CIVARDA OTURU-
RUZ.

INDIANA KIZINI GÖTÜRMELERİNE

MANİ OLAMADI. GOŞOLAR GİTTİ.

173

173

173

173

MANDRAKE

MAĞAZADA GECEYARISI..
MANDRAKEYLE APTULLAH MAN-
KEN KILIĞINDAKİ HİRSİZLARI
ELE GEÇİRMEGE ÇALIŞIYORLAR.

DAMAT BEY ATEŞ ETMEK ÜZERE
İKEN MANDRAKE BİRİŞARET YAPTI.
BUKET HA? BUKET GELİN BU DA
HANIMIN ELİNE YARAŞ. NESİ?
MAZ MI DAMAT BEY..

8

BURADAN NASI.
KURTULSAM?
HER YER KİLİTLİ.
BARI BİR ANAHTAR
RİM OLSAYDI.

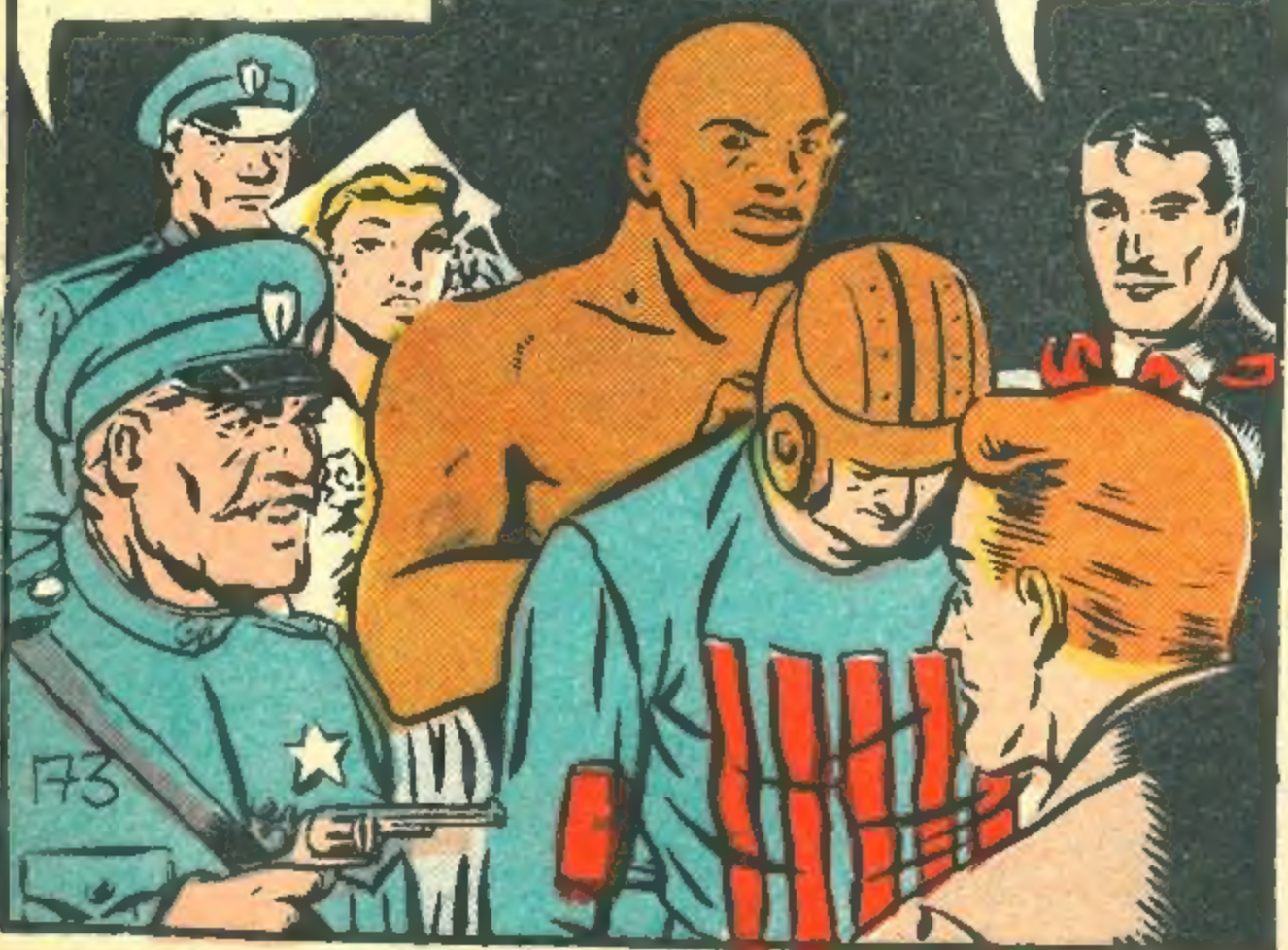
BEN SANA, ANAHTAR
OLMADAN DİŞARI
ÇIKMASINI ÖĞRETİRİM.

İŞTE BÖYLE

DEMEK MAĞAZADAKİ
MANKENLERİN YERİ
Nİ ALIYORLARMİŞ.
BÖYLE HİRSİZLİK TA
GÖRMEMİŞTİM

VİTRİN MEMURU
İLE MUAVİNİNİ DE
TEVKİF EDİN.. ONLAR
DA ÇETEDENMİŞ..

ÇOK BÜYÜK
KURNAZLIK
DEĞİL Mİ
MANDRAKE?

EYET.. AMA NE KADAR
KURNAZ OLURLARSA OL-
SUNLAR BÜTÜN HİRSİZ-
LAR ER GEÇ MEYDA-
NA ÇIKARLAR.

BİTTİ

KARTALIN OĞLU

KÜÇÜK YILDIZ KAĞMAK İSTEDİ. YERİNDEN OYNAYAMADI. BAĞIR. MAYA BAŞLADI.

BU SIRADA O ÇIVAR-
DAN ELMASIN DÜŞMAN-
LARI GEÇİYORDU.

GİDİP MAĞA-
RAYA BAKA.
YİM NE
VAR..

YILDIZIN YANINDAKİ TAŞ
KESİLMİŞ ADAMLARDAN BİRİ
DAYANAMADI

BOŞUNA AĞLAMA.. BİZİ BİR
SİHİR KUVVETİ BURAYA BAĞ-
LIYOR..

EĞER
BİRİSİ
BİZE
ELİNİ
SÜRER-
SE O
BİZİM
YERİMİ-
ZE
GEÇER.
BEKLE
VE DUA
ET..
BOŞUNA
BAĞIRIP
KAFA
ŞİŞİRME.

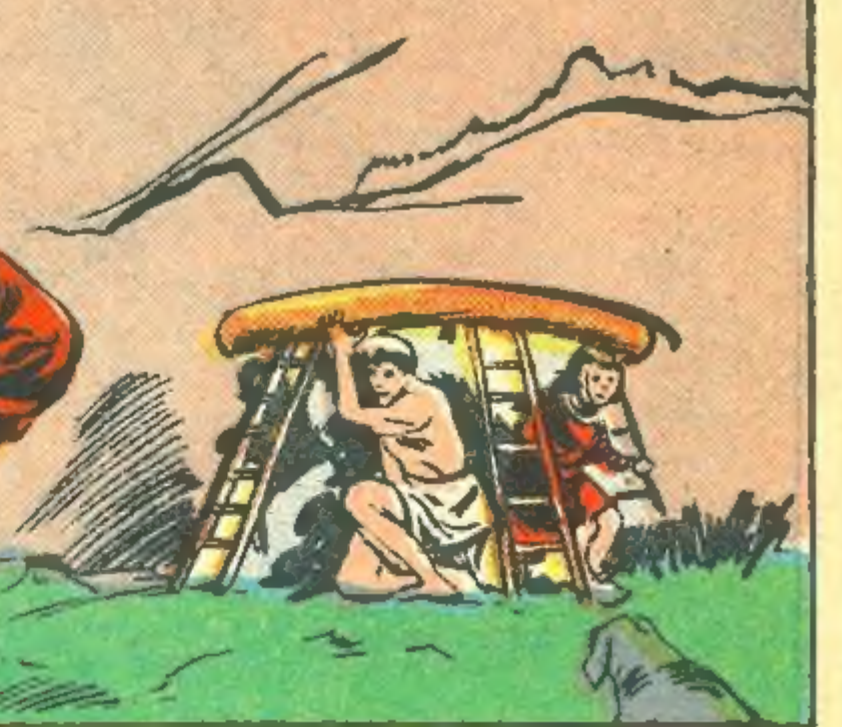

DUR.. DUR..
BİR AYAK SESİ
VAR.. SUS
SESİNİ ÇIKAR-
MA..

FAKAT
KARA ŞEYTAN
MESELEYİ Bİ-
LİYORDU.

BEN BU KIZI ELMASLA
BERABER GÖRDÜM.

KARA ŞEYTANIN AKLINA BİR
ŞEY GELDİ. ADAMINI
ÇAĞIRDI.

SELİM.. SELİM!

GİT MAĞARADAKİ KIZI
KOLUNDAN TUT GETİR.
KALBİM KATIDIR AMA
ÇOCUK SESİNE DAYANAMAM.

ZAVALLI ADAM BİLEMEDİ. YIL-
DIZI TUTUNCA TAŞ KESİLDİ
KALDI. YILDIZIN YERİNE GEÇ-
Tİ.

HEMEN ANNE-
MİN EVİNE KOŞAYIM..

SELİMİ BOŞUNA FEDA ETMEDİM. KIZIN PEŞİNİ TAKİP EDELİM. ELMASI, YAHUT SEVDİKLERİNİN İZİNİ BULABİLİRİZ.

26/2

KÜÇÜK YILDIZ EVE YAK. LAŞTI..

ANNE!

İÇERİDEN HİÇ SES ÇIKMADI YILDIZ AĞLAMAYA BAŞLADI.

ÇOK GEÇMEDEN LADY KÜRZON VE İRİS ÇIKAGELDİ.

YILDIZ!

KÜÇÜK YILDIZ LADY KÜRZONUN GÖĞSÜNE HİÇKIRARAK KAPANDI.

ANNE!

TAM BU SIRA-
DA KARA
ŞEYTan ÇIK-
GELDİ. ARZUSU
YERİNE GEL-
MİŞ ELMASIN
SEVDİKLERİNİN
YERİNİ ÖĞREN-
MİŞTİ.
KAPİYİ AÇ-
RAK GECE
İÇERİ GİRDİ.

GÖZÜNE, GENÇ, KÖRPE İRİSİ
KESTİRMİŞTİ.

DERİN BİR UYKUYA DALAN GENÇ
KIZIN BAŞINA GEÇTİ. SORMAĞA BAŞ-
LADI.

(ELMAS NEREDE?)

İRİS KORKARAK UYANDI.

HAYIR.. SÖYLİYEMEM..
SEN ONUN DÜŞMANISIN

173/2

LADY KÜRZON GÖRÜNDÜ.

DUR.. BEN
SÖYLİYECE-
ĞİM..

HAYIR.. HAYIR
SÖYLEME.. HİYA-
NET ETME..

GENÇ KADIN ELMASIN
DEDESİ İNDRANIN YANIN-
DA OLDUĞU YALANINI
UYDURUVERDİ.

VERDİ-
ĞİN MA-
LUMAT
ESASLI..
AMA SİZİ
DE ESİR
EDİP GÖ-
TÜRECEĞİM.

ARKASI VAR

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarın Kemalletin Tuğcu

SAYI : 23

Hava karardığı zaman top seslerinin azaldığını duydum. Pencerenin önünden fenerli adamlar geçtiler. Daha sonra münaakaşalar duydum. Her dakika beni öldürmeğe geleceklerini sanıyordum. Kılıcımı, hançerini almamışlardı. Kafamı pekkolay kesemeyeceklerini iyi biliyordum.

Gece pek ıstıraplı geçti. Gün yeni ışıyıp ortalık aydınlanırken tanımadığım bir zabitle Ortes odasına girdiler.

Ortes bana seslendi. Uzandığım yerden doğruldum. Yüzünde pek fena korku ve hayret izleri vardı.

Yabancı zabitle birlikte saray duvarlarının arasından geçtim. Yolda zabıt bana:

— İmparator çok kızgın, dedi. Av köpeklerinden birisi zehirlenmiş. Bunun sebebini aratıyor. Köpekten çok zehirden endişe ediyor. Askerleri gece yarısından beri sorguya çekti. Hemen hiç uyumadı diyebilirim.

Cevap vermedim. İmparatoru maiyeti arasında ve kalabalık atlılardan mürekkep bir gurupun beklediği bir parkta buldum.

Rengi bir gün öncekinden daha yorgun görünüyor. Kendisini selâmladım. Yüzüne dikkatle bakarak:

— Sizi Prenses Orhan'ın emrine vermek istiyorum, dedi.

— Zatı haşmetaneleri ne dilerse onu yapacağım, dedim.

Yine yüzüne baktı. Sonra kırbacını baldırına vurarak birkaç adım ilerledi. Uzak bir yerde durunca bana işaret etti. Yanına gittiğim zaman:

— Bana niçin Don Karlos olduğumuzu söylemediniz? dedi.

— İstirap içinde bulunam. Zatı haşmetanelerinin karşısında yalan söylemek istemedim.

— Bu hareketiniz sizi öldürtebilir.

— Bunu istemiyeceğinizi biliyorum haşmetmeap.

Nereden biliyorsun?

— Bir esir öldürülemez.

— İren bana her şeyi söyledi.

— Bu benim hayatımın selâmetini temin etmiştir haşmetmeap.

Ailenizden bir Prensesin iffetini ve şerefini kurtarmış bir esir...

İmparator sözümü keserek:

— Siz kendi kendinizi satın almışsınız, dedi.

— Benim hayatımı kurtarmış olan asil Prensesin aç ve yokluk içinde bulunduğunu gördüm. Kendilerine daha başka türlü bir para kabul ettiremezdim.

— Parayı nereden buldunuz?

— Bizansta rakladığım bir Türk vermişti.

— Kim bu Türk?

— Zatı haşmetaneleri pek iyi tanırlar. Şaklaban Hüseyin.

— O Bizansta mı?

— Hayır, Bizansın bütün kapılarının kapandığı gün raslamıştım.

— Bizansta ne arıyordu?

— İcabederse beni kurtarmak için Mehmet Bey tarafından para verilerek gönderildim. Ben kendisiyle birlikte kaçıktan istinkâf

ettim.

— Niçin?

— Ben Mehmet Beyin askeri değilim Haşmetmeap. Bizanstan çıksam da kuşatmağa katılacak değildim. Mehmet Beyden beni affetmesini istedim. Eğer Prenses İren Paleologun hayatını kurtarabileceğimi düşünmeseydim Bizanstan ayrılırdım.

— Prensesi niçin kurtarmak istiyordunuz?

— Haşmetmeap, bu kadar iyi yürekli, bu kadar saf ve asil olan Prensesin kurtulmasını, onun, eğer Bizans düşman eline geçerse - her millettan ve her dânden olan çapulcuların elinde öldürücü işkenceler çekmesini, yerlerde sürüklenmesini zatiâliniz arzu eder misiniz?

İmparator bogulur gibi lağ-kırdı:

— Bu hiçbir zaman olmayacaktır.

— Tanrının ne yazdığını bilemeyiz Haşmetmeap. Ben sadece bu asil Prensesi kıyamadığım için Bizansta kaldım.

— Onu ne yapmak istiyeceksiniz?

— Ecdadından kalan yerlere tesahüp edebileceği Romanya veya Venediğe kadar salimen götüreceğim.

— Bunda ne menfaatiniz var?

— Yere düşmüş bir ekmeğin parçasını ayak altından kaldırmak sevaptır Haşmetmeap.

İmparator dişlerini sıkıyor, tereddüt ediyordu. Bu tam zamanıydı. Karşısında iğilerek ağır bir sesle.

— Bana bir müfreze veriniz Haşmetmeap, dedim. Prenses İreni ağıltan kurtarmak için Bizanslı ağıltan kurtarmak sırada, Haşmetmeapın ricalarına rağmen, büyük

yiyecek maddelerini saklamış bulunan bir hainden bunları almak ve işe nazırına teslim etmek isterim. Yollar ağıltan kıvranan ihtiyarlar, emzikli kadınlarla doludur.

Bahis değişmişti. Konstantin Dragazez:

— Kim bu adam? dedi.

— Büyük gemileri olan Sinyor Kapoçelli.

Bizansa büyük yiyecek yardımları yapmış olan bu adamın büyük bir erzak biriktirerek onu satmakta olduğuna pek inanmayan İmparator:

— Bunu zannetmiyorum, dedi.

— Hakikat budur Haşmetmeap. Zayıf bir ihtimal de olsa, yuzlerce insanı haftalarca doyuracak olan bu yiyeceklerin ele geçmesini te-

— Prensesi niçin kurtarmak istiyorsunuz? diye sordu.

min için yapılacak bir harekete müsaade edeceğinizi sanıyorum. Büyük yiyecek yığınları ele geçmezse Haşmetmeap beni idam ettirebilirler.

İmparator birden döndü ve haykırdı:

— Ortes, on iki atlı ile Yusuf Beye refakat ediniz. Eğer kendisi Sinyor Kapoçellinin konağında bahsettiği yiyecek maddelerini buharıza derhal Anemasa götüreceksiniz. Bu yiyecekler hakikaten bulunursa...

İmparator bir saniye kadar düştü ve:

O zaman Don Karlos İren Paleologun muhafız zabıtlığında kalacaktır.

Büyük bir memnuniyetle İmparatoru selâmladım.

YAĞMA

Sinyor Kapoçelli Bizansın en

zengin zahire tüccarlarındandı. Büyük ticaret tekneleri Pont ok-senle (Karadeniz) Propontis (Marmara) gevresindeki limanlar arasında büyük seferler yapıyor ve pek dişli olan kaptanları ona bol para kazandırıyorlardı.

Kapoçellinin konağı bir saraydan farksızdı. Kapısında güne yakın esir ve hizmetçi çalışıyordu.

Sarayla sıkı bir teması olan Kapoçelli imtiyaz sahibi bir adamdı. Yüksek duvarlarla çevrili binanın her kapısına bir asker bera-karak büyük kapıya gitmiştik. Üniformalı kapıcıya Kapoçellinin konakta olup olmadığını soran Ortes onun içeride bulunmadığı haberini alınca:

— Daha iyi, dedi.

Bu işleri pek iyi biliyordu. Derhal sekiz askeri içeriye alarak, harem kapısını tutmalarını emretti. Yanımızda işe nazırının zabiti de vardı.

Büyük kapı kapatıldı. İçeriden kimse dışarıya çıkamazdı. Seyisler, arabacılar, av köpeklerine bakanlar, ayak hizmetkârları şaşırıp kalmışlardı. Bunlar zırhlı ve tepelerinden turnaklarına kadar silâhlı askerlere karşı gelmenin ne olduğunu kılıyorlardı. Çoğu esir olan bu insanlar hiç mukavemet etmediler.

Ortesle, işe subayı Benedetto ile binanın etrafındaki yapıları iyice aradıktan sonra harem kısmına girdik.

Şarap mahzenine indikimiz zaman Bartolomenin hiç te mübalağa etmemiş bulunduğunu anladık. Bütün binanın altı bölük bölük mahzenlerle doluydu. Yüzlerce piring, buğday çuvalı, binlerce yağ fıçası, tuzlu balık ve etler, jambonlar karşısında Benedetto hayretinden apisıp kalmıştı.

Başlangıcı bu kadar kolay olan baskın bir dakika sonra dehşetli bir boğuşmaya yer verdi. On beş kadar esir, ellerinde kılıç ve arkabozlarla saldırdılar. Ortes bunlardan birisini yere serdi. Fakat kendisi bir arkabozla yaralandı. Mahzen kapısını üstümüze kapatmak istiyorlardı.

Koridorlarda gittikçe artan hizmetkârlar etrafımızı çeviriyor ve ellerine ne geçerse üstümüze fırlatıyorlardı. Dış kapı kapandı, içeriden kilitlenmişti. Askerler bize yardım edemiyorlardı. Üstümüze an kışar saldırmıştı. Yaralı olan Ortesle Benedetto peş peşı yoktu. Bir merdiven sahneliğine tırmanarak sırtını kapıya verdim ve oradan dışarıya başladım.

İki zabıt benim yanıma gele-miyorlardı. Aramızda adamlar vardı. İşe zabıtı kapıyı açmağa muvafık olarak dışarıya fırladı. Orada askerlere haykırıyordu. Ortes çabucak yere yığıldı. Üstüne gullandılar, silâhlarını aldılar, kısa zamanda sesi kesildi. Bu zırhsız insanların kılıçlarından, baltalarından korkum yoktu. Fakat Arkabozlardan birisiyle yere serile-birdim. Bir iki dane kulaklarımın dibinden geçti.

Bana pek yakın dövüştükleri için bu silâhı pek kullanamıyorlardı. Her an beni düşecek sanıyorlardı. Benedettoya haykırıyordum. Fakat kapı içeriden kapatılmıştı.

Üstüne saldıranların ellerini, yüzlerini yaralıyor, yanıma çok-muyordum. Bir aralık dayandığım kapı açıldı. Başıma ağır bir şeyin vurduğumu duydum. Fakat bu beni pek sarsmadı. Bana vuran uzun boylu, samsıyah bir harem ağasıydı. Belinden tutarak merdivenlerden aşağıya savurdum. Açıkan kapıdan içeriye daldım.

(Arkası var)

KÖRÜM EFENDİM
KÖRÜM.. BU GÖZ-
LERİ İNCİ ÇIKART-
MADA KAYBETTİM

MELVIN BIRAK
ADANCAĞIZI.. Bİ-
RA KAFASINA
VURDU GALİBA
GEMİYE Gİ-
DELİM

DEMİK SİZDE
DENİZCİSİNİZ.. E-
GER YENİ DÜNYA-
YA GİDİYORSANIZ BE
Nİ DE ALIN. ANTİL-
LER DE BİR AK-
RABANI VAR.

NE DERSİN
BANDINDA BEN
OLSAM
ALIRDIM

REİS SEN BÖYLE
SÖYLEDİĞİN İÇİN
İSTEDİM. YOKSA HE-
RİFİN SURATINI
BEĞENMEDİM

BEN HAYIR
DUA ALMAK-
TAN GÖK
HAZ EDE-
RİM..

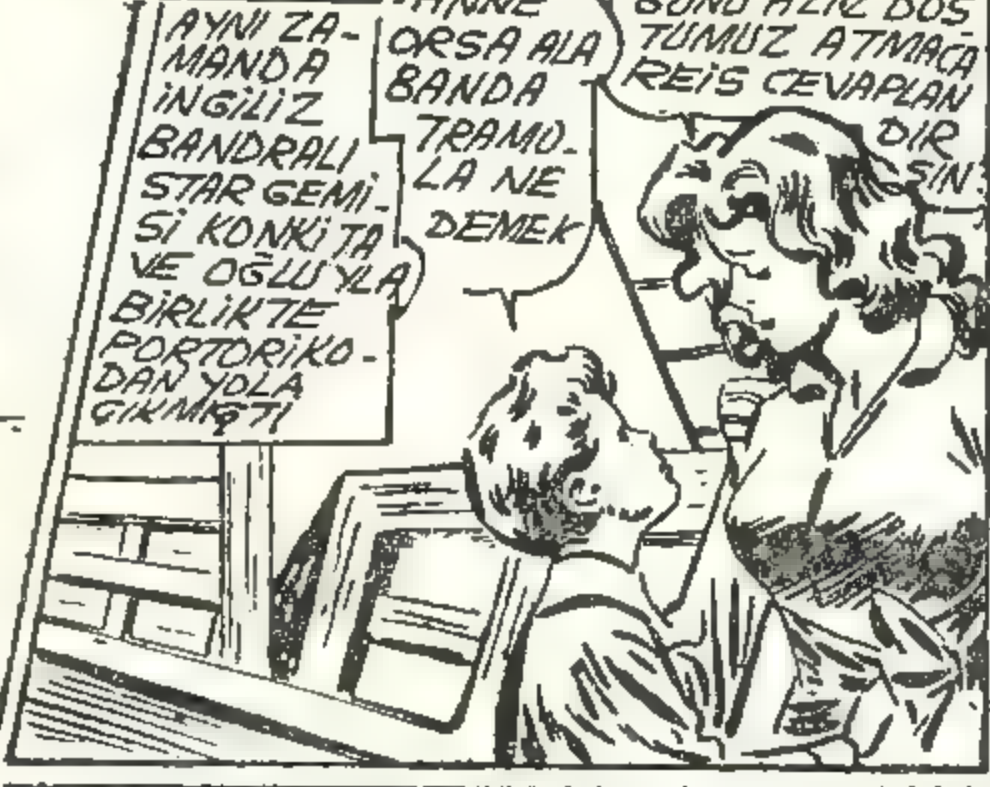
ATMACA REİS

GEMİYE GİRDİLER. YEL-
KEN AÇILDI. ÇÖK GEÇ-
MEDEN GENİŞ ATLAN-
TIK GÖZÜKTÜ.

ÇOCUĞUN KANINDA
DENİZCİLİK VARDI.

AMA.. YA O HİÇ
BİZİ GELİP
ARAMAZ
İSE..

GELECEK.. İÇİM
DE ÖYLE BİR
HİS VAR. HEM SENİ
GÖK SEVECEK

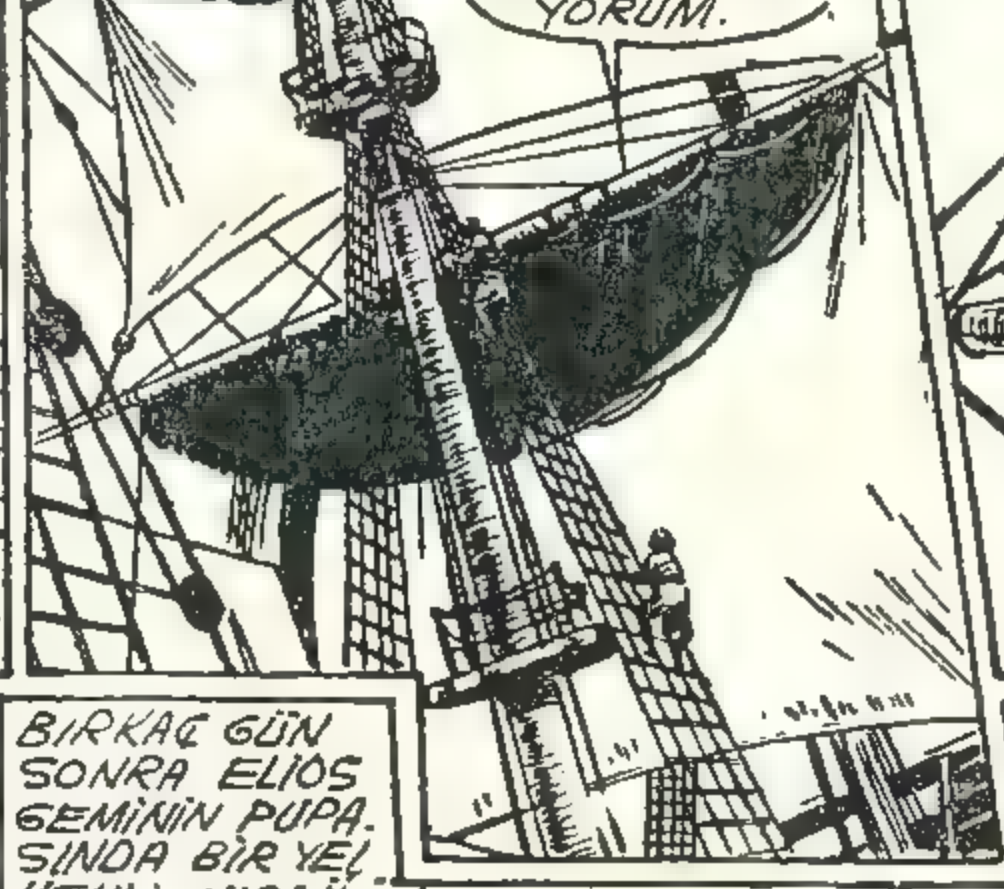
BİRDENBİRE
ÇOCUK GÜVER-
TEYE ATLADI
NEREYE
ELİOS GEL..

ÇOCUK BÜYÜK DOSTU GEMİCİ
MANUELİN YELKENLERİ SAR-
MAK İÇİN BİR DİREĞE TIR-
MANDIĞINI GÖRMÜŞTÜ.

MANUEL DÜR-
BEN DE GELİ-
YORUM.

ÇOCUK TA TECRÜBELİ BİR GE-
MİCİ GİBİ SERENİN ÜSTÜNE
ÇIKTI YA
DÜŞERSEN

EVET.. AKLIMA
GETİRSEM DÜ-
ŞERİM..

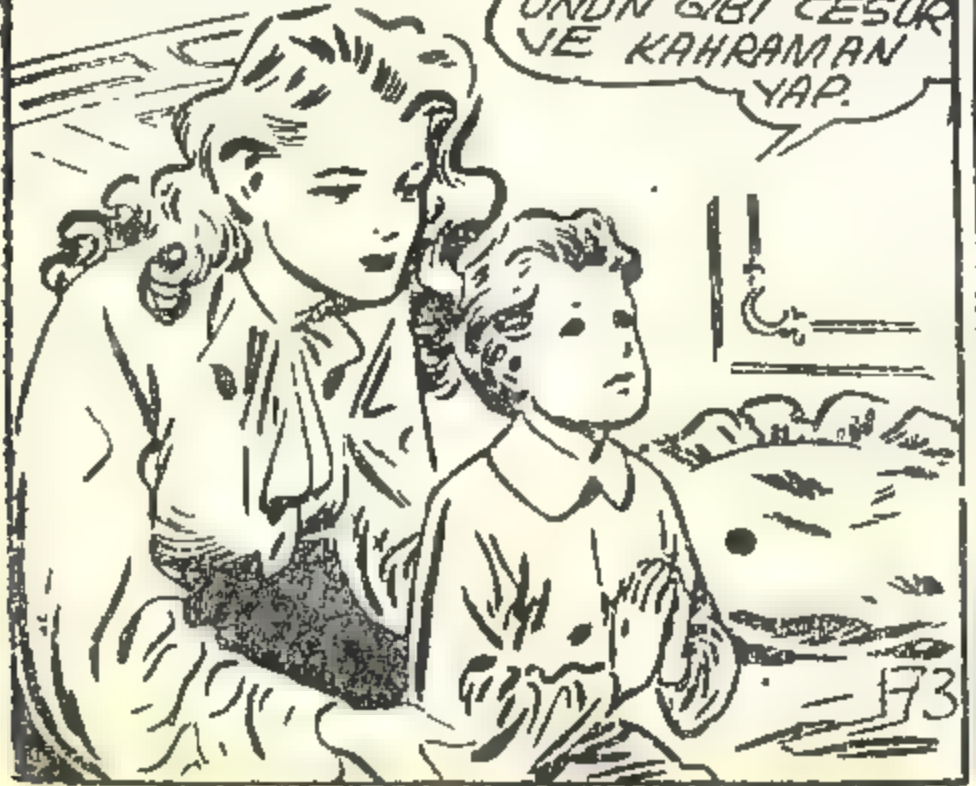
AKŞAM O KÜÇÜK
GEMİCİ YİNE
ÇOCUK OLDU

ALLAHIM.. SEN
ATMACA REİSİ
KÖRÜ.. BENİDE
ONUN GİBİ CÉSÜR
VE KAHRAMAN
YAP.

BİRKAÇ GÜN
SONRA ELİOS
GEMİNİN PUPA-
SINDA BİR YEL-
KENLİ GÖRDÜ

İSTE BİZİM
ATMACA
REİSİN
GENİSİ.

EVET BU BİR GEMİYDİ
AMA ATMACA REİSİNKİ
DEĞİL

ARKASI VAR

Yüzde bir

Yazan: M. YAMAN

Yaz gelmez mi onun da başı derde girerdi. Nasıl gitmesin. Kadın milleti soyunup dökünür, sere serpe gezmeğe başlar. Plâjlara gitseniz yatak odası, veya banyo dairesi, tramvaya binseniz oturma odası. Mubarek kadınlar sanki dünyada erkek yokmuş gibi rahat rahat dolaşıp havalanıyorlar. Yemişçi dükkânlarının önünde burnunu çeken küfeci çocukları gibi Abidin Bey de dünya nimetlerinden müstefit olamadığı için kahrılanır dururdu.

Karısıyla geçinememiş, erkenden ayrılmış olduğundan bekâr yaşıyordu. Bir memur adamın kazancı ne olacak? Oğlu için nafaka da kesildikten sonra ancak oda kirası veriyor, iyi kötü yiyor ve giyiniyordu. Dar bütçesinde zevk ve eğlence tahsisatı yoktu.

Öğle paydoslarında toplanan arkadaşlar dedikoduya başlayıp kadınlarla olan maceralarını anlatırken o daha fazla içeriliyor, bir köşede durmadan sigara içiyordu.

Bir iki defa o da yeltenmiş,

yaklaşmak istediği kadınlardan:

— Terbiyesizsin zoruna bak!

— Deli isen Allaha yalvar!

Gibi pek ters ve kendisini aşağılayan cevaplar almıştı. Elini uzattı mı cız, hemen tersliyorlardı.

Odasını kiraladığı ev sahibi kırkılık bir kadındı. Genç sayılırdı ama pek bakımsızdı. Üstü başı kalın bir yağ kokar, entarisinde bulaşık lekeleri görülür, saçları hiç hiç tarak görmemiş gibi taras taras dolaşır, üstelik te:

— Abidin Bey, ne de olsa gençim, konu komşu dedi kodu yapıyor, buna bir çare bulmak lâzım, bu böyle gitmez, diyip duruyordu.

Yani evinden çıkartmak istemiyor, dedikoduyu önlemek için söyle nikâh filân gibi başka bir çare bulmasını anlatmağa getiriyordu.

Pek te durgun kafalı olmiyan Abidin Bey de canla başla çalışan, çamaşırını yıkayıp odasını toplayan, arada bir kendi hesabına kahve pişiren kadını gücendirip ümitlerini budamak istemiyor:

— Ne yapayım, bilmiyorum ki, münâşip bir yer bulup çıksam mı? diye düşünür görünüyor. Kadın bu ihtimali de baltalamağa kalkıyordu:

— Bekâr bir adama kim oda verir? Üstelik her yer ateş pahası. Siz bana bakmayın, ben tok gözlü, idareli bir kadınam.

Abidin'in ayrıldığı karısıyla barışacağı geliyordu. Hiç olmazsa böyle perişan olmaz, kavga dövüş geçinirdi. Doğrusu yüzü pek ahım şahım bir şey değildi ama kocasını avutabiliyordu.

Zavallı adam yaz ayları, bilhassa sıcaklar başlayınca yeniden azap çekmeğe başladı. Tansiyonu yükseldi ve nihayet arkadaşlarının içinde kadın sarrafı olarak geçinen Memduha dert yandı:

— Yahu, dedi. Benân halim harap. Bekârlık ciğerime çöktü. ortalığın bu açık saçıklığı beni fena ediyor. Hovardalığa alışmamışım. Sonra titizimdir de. Para yok ki istediğim gibi birisiyle evleneyim. Nuhusetin birisini alıp ta içimi, bağırimi karartmam. Ne olursun Memduhcuğum, sen söyle şimdikilerden bir tane bulsana bana.

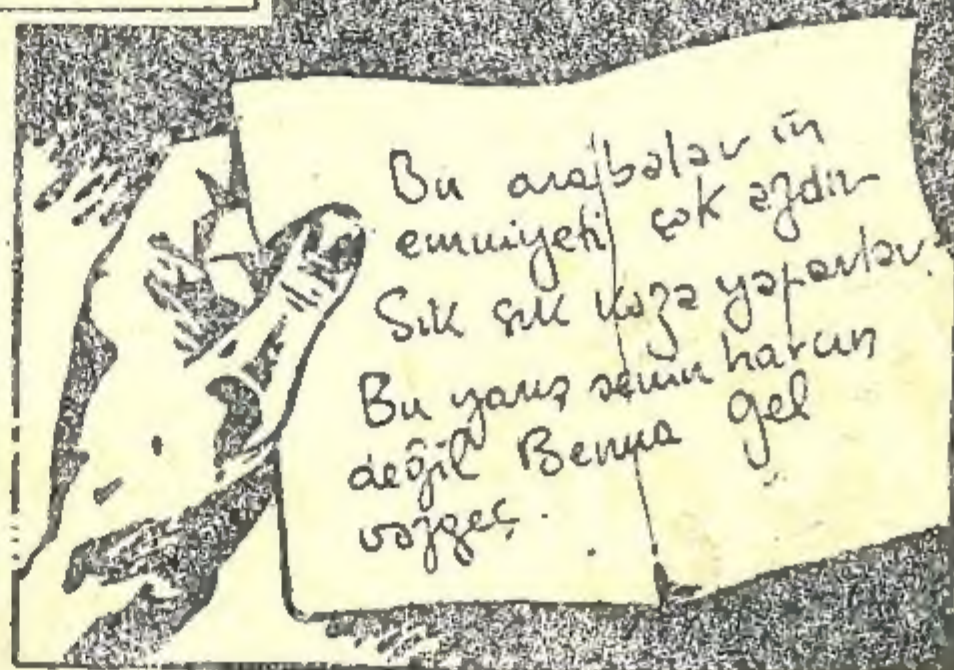
FREDDİ.. OKUMA - CANIM AYIPTIR.. DUR BE KIZIM.. BELKİ JORJ BENUA'NIN HAYATINA AIT BİRŞEY BULABİLİRİM

MACERA PEŞİNDE

KORKUNUŞ.. KAZANIN SEBEBİ GİLE YAZILI.

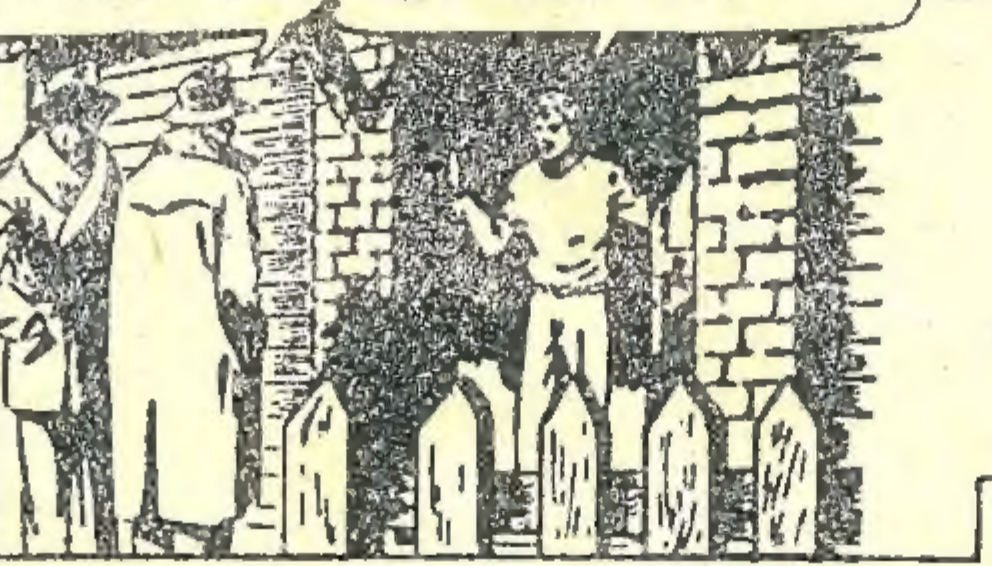

Bu arabaların emuiyeti çok ağırdır. Sık sık kaza yapıyorlar. Bu yansınun hararın değil Benua gel vopçes.

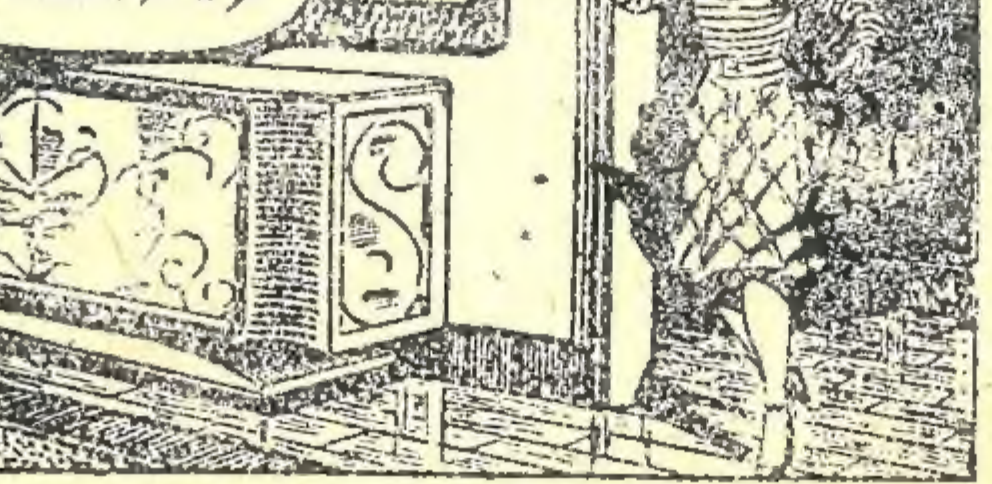
Birkaç gün sonra otomobil yarışı samfiyomunun yaraları kapandı.

BİRGÜN KAPIYA JORJ BENUA'NIN SİHHATINI SORAN İKİ ŞAHİS GELDİ

BENUA İLE GÖRÜŞMEK İSTİYORUZ. MAALESEF BU MÜMKÜN DEĞİL.. HASTA VE BAYGIN YATIYOR.

BAKIN ÇOCUKLAR.. BEYNELMİLEL ŞARTLAR DEĞİŞMİŞ

MERAK ETME CANIM.. BENİM TARAFIM TUTAN DELİKANLILAR. DİR

BENİ İYİ ATLATTILAR DEPAR'DA BULUNAMI. YACAGIM EMELLE. RİM SUYA DÜŞTÜ

173

ARKASI VAR

Memduh hemen içerledi ve:

— Azgın herife bak, dedi. Sen beni kadın tellâli mı sanıyorsun?

— Öyle değil be kardeşim, sana dert yandım. Sen yol, iz bilirsın. Bu hususta mütehasşıs geçiniyorsun. Bana yol, iz öğret.

— Öyle armut piş, ağzıma düş yok. Düşersin peşine, zahmet çekersin, direnirsin, oldu ne âlâ, olmadı, bir başkasını denersin. Hi-yar gibi soyup, tuzlayıp eline vermezler adamın.

Abidin sıkılıyordu:

— Kardeşim sen bir bakışta kestiriyorsun. Şu sağlam ayakkabı değil, bunda iş yok gibi hükümler veriyorsun. Ben anlıyamıyorum iş-te.

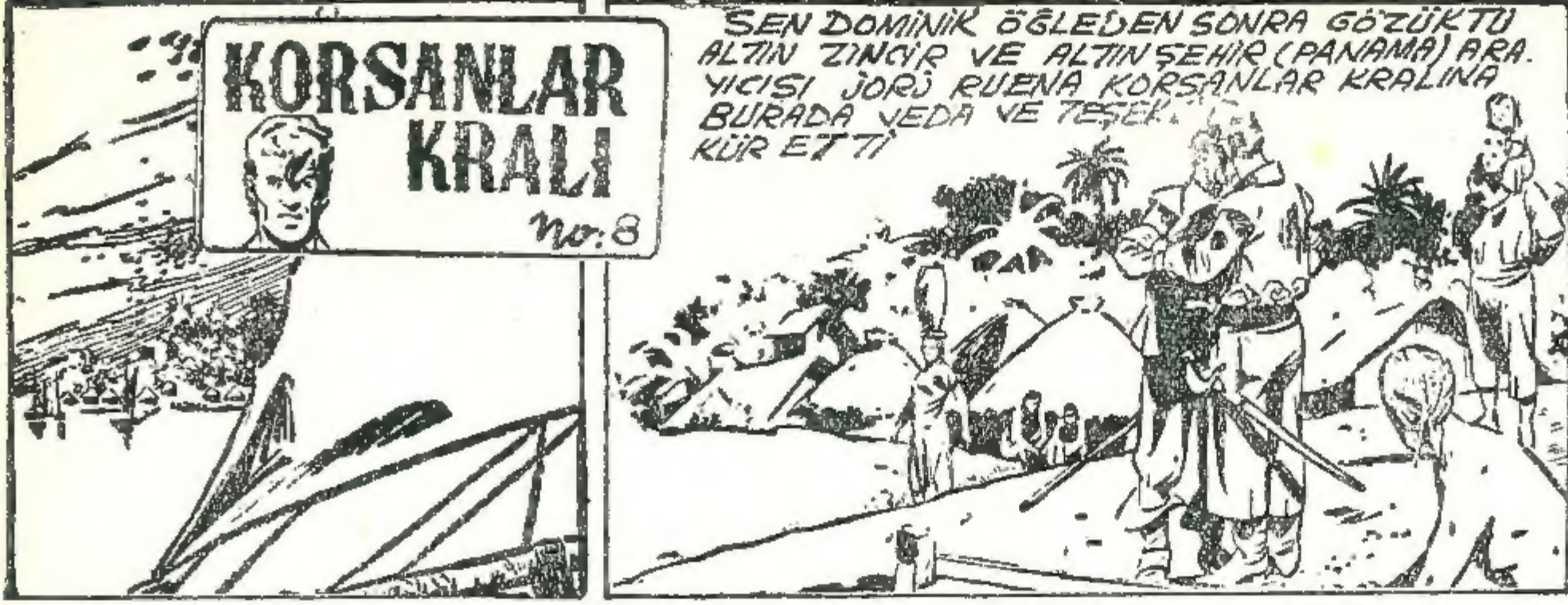
Memduh biraz düşündükten

sonra:

— Bana bak, dedi. Bir kere karşıkı yazışanenin daktilosunu dene. Pek oynak bir kıza benziyor. Yemekte filân selâmlaşıyoruz. Bir sinemaya filân götür. Bence yüzde doksân dokuz o yolun yolcusu.

(Arkası 14. sayfada)

KORSANLAR KRALI

No: 8

SEN DOMINİK ÖĞLEDEN SONRA GÖZÜKTÜ
ALTIN ZİNCİR VE ALTIN ŞEHİR (PANAMA) ARA-
YICISI JORJ RUENA KORSANLAR KRALINA
BURADA JEDA VE TEŞEK-
KÜR ETTİ

BİRBİRLERİNE DOST OLAN
İKİ KORSAN KENDİ YOL-
LARINDA ŞANSLARINI DE-
NEMEĞİ ÜZERE AYRILDILAR

O GÜN (MAVİ KUŞ.. PEK PERİ-
ŞAN HALİ VAR. YA FIR-
TINADAN YA SAVAŞ-
GEMİ GEL- TAN ÇIKMIŞ-
DI

WOLF.. SEN DOMINİK
TİEN YARDIM İSTİYOR
BİZİM TORTUGALILAR
DAN KORKUYORUM

GELEN GEMİ HAKİKATEN WOLF'UN-
DU. UMANDA BİR
ŞEY SÖYLE-
MEDİ.

BOMBAYDAN GELDİM YOLDA
PORTEKİZ GEMİLERİNİ TALAN
ETTİK.

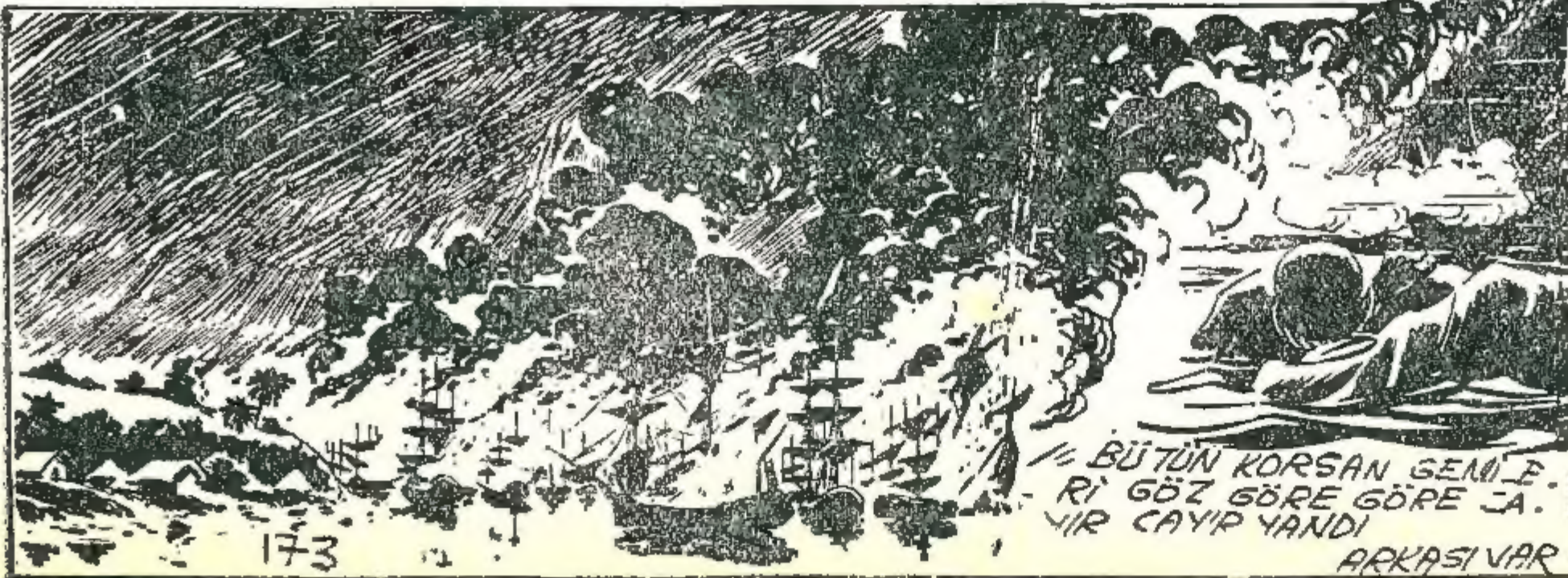
WOLF'UN
GÖZLERİ
KIN VE
HİDDET
SAÇIYORDU.
BİR İKİ
KUPA İÇKİ-
YI YUVAR-
LADIKTAN
SONRA
DİLİ GÖ-
ZÜLDÜ
AMA DEH-
ŞETLİ ÜZÜN
TÜLÜYDÜ.

KALMADI.. BİR TEK KORSAN
GEMİSİ KALMADI.. HEPSİ
YANDI.. BATTI.

BOMBAY DÖNÜŞÜ TORTUGAYA
DEMİR ATTIK GECE LİMAN-
DAN SIYAH BİR DUMAN
BULUTU
YÜK
SEL-
Dİ.

SANKİ
BÜTÜN
LİMAN
TUTUŞ-
MUŞTU.
KORSAN-
LAR GE-
MİLERİNE
GİTMEK
İSTEDİ.
LER..
FAKAT
NE MÜM-
KÜN...

BÜTÜN KORSAN GEMİ E-
Rİ GÖZ GÖRE GÖRE CA-
MİR CAYIR YANDI

ARKASI VAR

Memduh bazı gizli öğütler de
verdi. Abidin hareete geçti. Gün-
lerce anabaplığı iletmeğe çalıştı.
Nihayet randevuyu koparttı. Artık
geceleri gözlerine uyku girmiyor,
eli işe varmıyor, içi içine sığmı-
yor ve gözleri karşı yazıhanenin
geniş camkânından ayrılmıyordu.

Memduh o pazartesi Abidini
yüzü bağlı gördü. Rengi de sapsa-
rı. Oğlan galiba üşütmüş, dışı ufur-
muştu. Daire arkadaşları apse geç-
tikten sonra çekitişesi için dişçi
tavsiye ediyorlardı.

Abidin o gün yemeğe de çık-
madı. Erkence dönen Memduh
sordu:

— Anlat bakalım, dedi. Pazar
günü nasıl geçti seninkiyle.

Abidin içini gecti ve:

— Görmüyor musun, dedi. İş
meydanda. Önce her şey yolunda
gitti. Sinemaya girdik. Locaya
çıkıktık. Filme daldı. Tam zama-
nı diye ortalık kararınca şöyle bir
sınayayım dedim. İşte o zaman
yüzde bir ihtimalle yaradana sı-
— Yani?

— Yani yüzde doksan dokuz o
yolun yolcusu dediğin hınzır âşifte
yüzde bir ihtimalle yaradana sı-
gınıp bir tokat âşketti. Hâlâ yüz
kemiklerim sızlıyor.

Dolan gözlerini başka tarafa
çevirirken:

— Arkadaşlar duymasın, dedi.
Zaten çoktan vazgeçtim her şey-
den.

AVA GİDENLER

(3. sayfadan devam)

— «Ben de iki zebâninin top-
rağı yarıp beni cehenneme gö-
türdüklerini gördüm. Cehennemde
İblis'le karışlaştım.»

Köylü bütün bunları dinliyor
ama uyuyormuş gibi yapıyordu.
Şehirli'ler onu sarsarak uyandırdı-
lar.

Köylü saf saf gülümsedi.

— «Çok hoş bir şey gördüm,
dostlarım. Söze birinizi iki melek
cennete alıp götürdü, öbürünüzü
de iki zebânî alıp cehenneme gö-
türdü. Ben de rüyayı sahici sandım.
Sizin bir daha geri dönmiyeceğinizi
düşünerek kalkıp ekmeği yedim!»

KESİK BAŞIN ESRARI

(4. sayfadan devam)

Artık memnundu. Burut'un han-
gi mecburiyetler karşısında müs-
tear isim kullandığını öğrenmişti.
Fakat daha birçok esrarengiz nok-
talar vardı. Bunların aydınlanması
icap ediyordu. Kristal Kama ni-
çin Hindistanı terketmişti? Niçin
öldürülmesinden korkuyordu? Ni-
çin kendi elinden bavulunu çalmış
ve polise müracaat ederek isteme-
mişti? Acaba nedendi?

Doriok bu düşüncelerle yorul-
muştu.

(Arkası var)

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar
hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (12 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini fiilen idare eden:

CELAL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

ALNIMIN

YAZISI

KLER BABASININ YANINDAN AYRILDI, BAĞCE-
DE BEKLEYEN MARKIN YANINA KOŞTU.

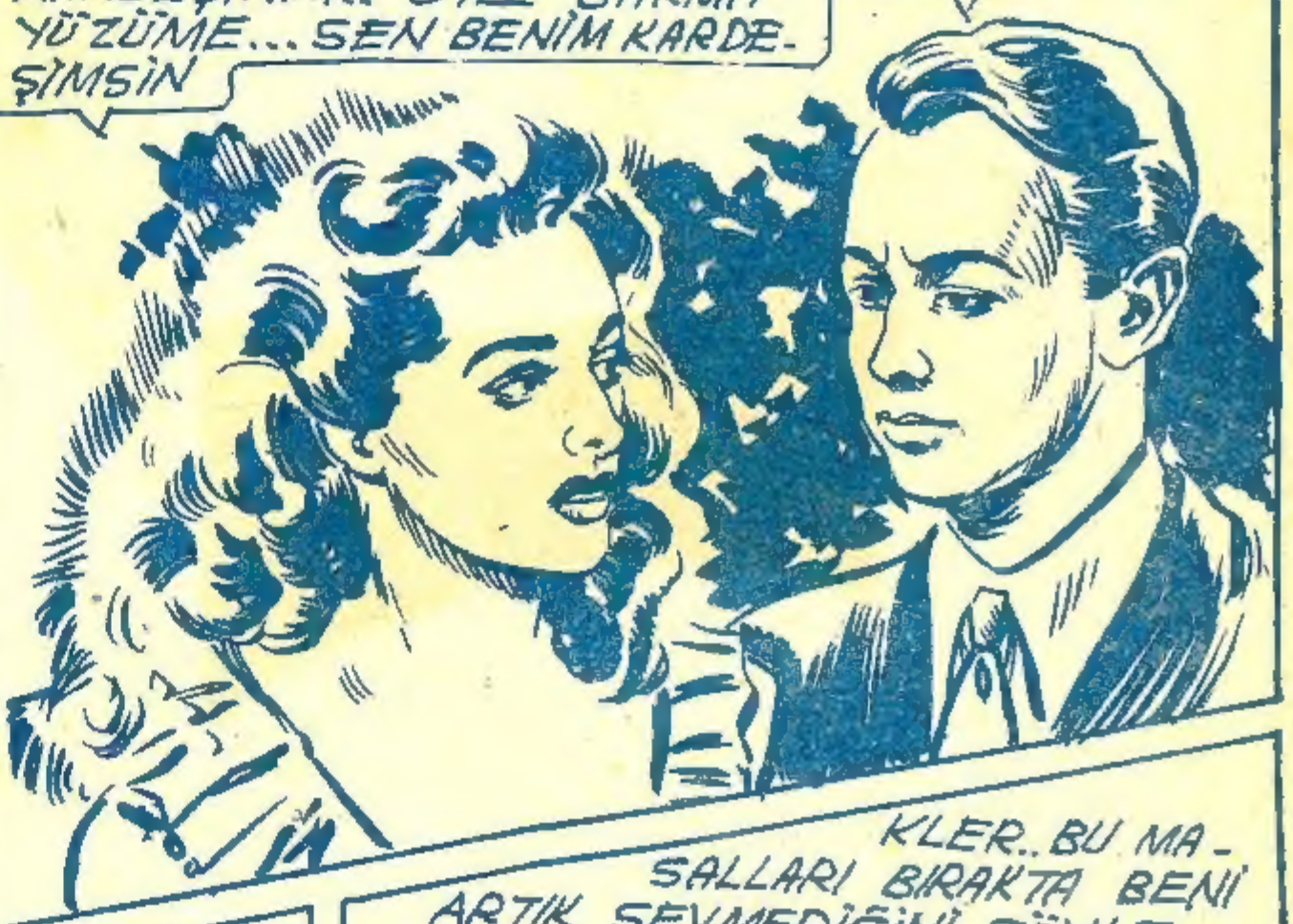
KLER! NEREDE KALDIN
GİDEMİYORUZ MAALESEF HANI BAVU-
MARK... AH ALLAHIM... GÖK LUN?
KORKUŖ...

39/1

AH MARK.. TALİMİZ BU KA-
DAR KÖTÜ OLMAMALIYDI....
KARDEŞİM OLDUĞUNU BİLİYOR
MUSUN? BEN DE SENİN KIZ
KARDEŞİNİM.. ÖYLE BAKMA
YÜZÜME... SEN BENİM KARDE-
ŞİMSİN

KLER! NE
BİGİM LÂFLAR
BUNLAR? ÇIL-
DIRDIN MI?

KLER.. BU MA-
SALLARI BIRAKTA BENİ
ARTIK SEVMEDİĞİNİ SÖYLE..
BENİMLE GELMEK İSTEMEDİĞİNİ
AÇIKÇA SÖYLE.. OH ALLAHIM.. NE
MARK SEN BENİ HİÇ KORKUŖ
TANIMAMIŞSIN.. YALAN SÖY-
LEYECEĞİMİ TAHMİN EDER
MİSİN? İNANMAZSAN GİT
BABAMA SOR..

NE OLDU?
NEYE GİTMEK İS-
TEMİYORSUN? YA KORKU-
YORSUN, YAHUT ARTIK BENİ SEV-
MİYORSUN... NEYE
BU SAÇMALARİ?
SIRALIYORSUN?

HAKİKATİ
SÖYLÜYDÜM MARK
ŞAKANIN SİRASI MI-
ŞİMDİ.. ANNELERİMİZ
AYNI.. BÖİ FLORANS-
TI DEĞİL Mİ? SENDA-
HA İYİ TANIRSIN.. ON YA-
ŞINDAYMIŞSIN..
SÖYLEDİKLERİN DOĞ-
RU.. AMA BİRİMİZDEN
BİRİ. ŞUURU KAY-
BOLMUŞ

TALİMİZ NEYE
BİZE BÖYLE ACI BİR
OYUN OYNADI? BEN SENİN KARDEŞİN
OLDUĞUNU ZİHNİME YERLEŞTİRE..
ARTIK BİRBİRİMİZİN OLA-
MAYIZ.. NE OLSA KARDEŞİM-
SİN. SENİ YİNE
SEVİYDÜM.

173/1

KLER, MARKIN YANAĞINA
YANAĞINI KOYDU.
GÜLE GÜLE MARK.. BENİ
GELİR GÖRÜRSEN MEM-
NUN OLURUM..
BUNA İMKAN YOK..
BEN SANA KARDEŞ
GÖZÜYLE BAKAMAM.

MARK DELİ GİBİ ÇIKTI GİTTİ. KLER ODA. SINA ÇIKTI. BİTKİN VE HARAPTI. KAPİ AÇILDI.

SENİNLE BEN DE KONUŞMAK İSTİYORDUM..

SEN MİĞİN HERVE BEN DE SENİNLE KONUŞMAK İSTİYORDUM..

39/2

KATİL Mİ? O DA NE DEMEK?

AMA BU-NU SENİN AŞ-KINDAN YAPTIM. SENİ, BENİM KADAR KİM SEVEBİLİR.. İT-ME BENİ.. BENİ SEV-MEYSEN YAŞAYAMAM.

GERİL GERİ.. KATİL.. SENDEN NEFRET EDİYORUM. KATİL OLDUĞUNU HERKESE SÖYLEYECEĞİM.

VAZİYETİMİZ ARTIK TAHAMMÜL EDİLMEZ OLDU.. ONUNLA BU AKŞAM KAÇMAK İSTİYORDUN DEĞİL Mİ? İKİNİZİ BAĞGEDE GÖRDÜM. AMA ARTIK BU GÜLÜNÇ VAZİYETTEN KURTULMAK İSTİYORDUM.

BIRAK.. BENİ BU AKŞAMLIK BIRAK NE OLUR.. ÇOK İZTIRAP GEKİYORDUM.. BAŞKA BİR ZAMAN NE OLUR..

EYET.. AZ KALSIN KATİL OLUYORDUM. BABANIN ÜZERİNE ATEŞ EDEN MARK DEĞİL BENDİM.. ONU VE MARKI ORTADAN KALDIR. MAM SAADETİM İÇİN LÂZIMDI. BAĞGEDE İKİSİ Nİ DE YAN YANA GÖRÜNCE FIRSATI GANİMET BİLDİM. VE ATEŞ ETTİM.. SİRF SANA OLAN AŞKIMDAN YAPTIM BU İŞİ..

AZ KALSIN BABAMI ÖLDÜRECEKTİN.. ÜSTELİK BUNU SUĞLU OLMAYAN MARKA YÜKLEDİN.. ANAN ALLAHIM NE KORKUNÇ

İSPAT EDEMEZ MÜSKÜL MEV-KİE DÜŞERSİN.. AİLENİZİN NAMUSU BİR PARALIK OLUR. SONRA BİR KADININ KOCASI ALEYHİNE ŞEHADETTE BULUNMASI KALE ALINMAZ.. ÇENENİ TUTMANI TAVSİYE EDERİM..

SENİ ELE VERECEĞİM. BÜTÜN CÜRÜMLERİNİN CEZASINI ÇEKEREKSİN.

